

Bruxelles, den 9. juli 2026
(OR. en)

11697/26

STATIS 60
DELECT 109
COMPET 939

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	3. juli 2026
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2026) 5011 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../... af 3.7.2026 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der er beskyttet af værdikædeløftet

Hermed følger til delegationerne dokument C(2026) 5011 final.

Bilag: C(2026) 5011 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.7.2026
C(2026) 5011 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 3.7.2026

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der er beskyttet af værdikædeløftet

{SWD(2026) 500 final}

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

I henhold til regnskabsdirektivet (2013/34/EU)¹ som ændret ved direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD – 2022/2464)² og ved omnibus I-direktivet (2026/470)³ skal virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR og et gennemsnitligt antal ansatte på 1 000 i løbet af regnskabsåret, rapportere oplysninger om deres bæredygtighedsrelaterede indvirkninger og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsforhold påvirker virksomhedens udvikling, resultater og situation. Rapporterende virksomheder skal ikke kun fremlægge sådanne oplysninger vedrørende deres egne aktiviteter, men også vedrørende deres værdikæde.

Regnskabsdirektivets artikel 29ca som ændret ved Omnibus I-direktivet giver Kommissionen beføjelse til at vedtage standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der ikke har mere end 1 000 ansatte. Disse standarder skal vedtages ved hjælp af delegerede retsakter.

Standarden for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug ("frivillig standard") forfølger to mål. For det første har den til formål at lette frivillig rapportering af bæredygtighedsoplysninger ved at give virksomheder, der ikke er underlagt obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering, en enkel og standardiseret ramme. Den frivillige standard giver således sådanne virksomheders nemmere adgang til bæredygtig finansiering og hjælper dem med at forstå og overvåge deres egne bæredygtighedsresultater og dermed forbedre deres modstandsdygtighed og konkurrenceevne samt deres omdømme blandt forbrugere, interessenter og tilsynsmyndigheder og kan i sidste ende føre til bedre ledelsespraksis.

For det andet har den frivillige standard til formål at tackle den såkaldte "afsmittende virkning" af værdikæderapportering ved at begrænse de oplysninger, der kan kræves med henblik på bæredygtighedsrapportering fra virksomheder i værdikæden, som ikke har mere end 1 000 ansatte ("beskyttede virksomheder"). Anmodninger om oplysninger, der modtages af værdikædevirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, er nemlig ofte uforholdsmæssigt omfattende og indgives ved hjælp af divergerende, ukoordinerede og overlappende spørgeskemaer, hvilket indebærer en yderligere byrde.

For at nå målet om at begrænse afsmittningseffekten fastsættes det i Omnibus I-direktivet, at den frivillige standard vil fungere som et "værdikædeloft". Når virksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering ("rapporterende

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>). Dette direktiv styrkede og reviderede de ikkefinansielle oplysningskrav, der blev indført i regnskabsdirektivet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (direktivet om ikkefinansiel rapportering).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

virksomheder"), søger at indhente oplysninger om deres værdikæde, må de ikke kræve oplysninger fra beskyttede virksomheder, som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til den frivillige standard. Samtidig har beskyttede virksomheder en lovbestemt ret til at nægte at give oplysninger, der rækker ud over disse grænser. Desuden er rapporterende virksomheder, der vælger at anmode om oplysninger, der overskrider disse grænser, forpligtet til at sikre, at beskyttede virksomheder underrettes om, hvilke supplerende oplysninger der anmodes om, og om deres lovbestemte ret til at afslå at fremlægge dem.

For at sikre proportionalitet forbyder værdikædeløftet ikke deling på frivillig basis af oplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i en given sektor. Det berører ikke eventuelle kontraktmæssige forpligtelser eller forpligtelser i henhold til EU-ret eller national ret til at give oplysninger, der ikke rækker ud over de oplysninger, der er angivet i den frivillige standard. Desuden bør værdikædeløftet kun finde anvendelse på indhentning af oplysninger foretaget med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivet.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 29ca skal de frivillige standarder opfylde følgende krav med hensyn til deres indhold: i) De skal være baseret på Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 om en frivillig standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder (VSME-henstillingen) i sin oprindelige udgave⁴. ii) De skal også stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for kapaciteterne i og de særlige kendetegn ved de virksomheder, med henblik på hvilke de er udformet, og for deres aktiviteter omfang og kompleksitet. iii) De skal angive den struktur, der skal anvendes til at fremlægge sådanne bæredygtighedsoplysninger.

I overensstemmelse med disse krav er de ændringer af VSME-standarden, der er foretaget for at udvikle den frivillige standard, blevet holdt på et minimum og primært for at sikre overensstemmelse med det reviderede sæt ESRS⁵. Denne tilgang sikrer retssikkerhed og kontinuitet for virksomheder, der allerede anvendte VSME-standarden i henhold til VSME-henstillingen, som fungerede som en midlertidig løsning til at imødekomme efterspørgslen på markedet indtil vedtagelsen af den frivillige standard, og som ophæves ved denne delegerede forordning.

Desuden afspejler denne tilgang den udvikling, der er sket med hensyn til forståelsen af begrebet proportionalitet i bæredygtighedsrapportering som fastsat i Omnibus I-direktivet i lyset af den seneste geopolitiske udvikling og det fornyede fokus på EU-virksomhedernes konkurrenceevne. På grundlag af denne nye proportionalitetsligning fjernede omnibus I-direktivet visse virksomheder fra anvendelsesområdet for obligatorisk bæredygtighedsrapportering, og sideløbende hermed vedtager Kommissionen en delegeret retsakt for at forenkle ESRS og dermed i betydelig grad reducere rapporteringskravene for de virksomheder, der fortsat er omfattet af anvendelsesområdet.

I forbindelse med denne rekalkibrering af rapporteringsforpligtelserne anses en frivillig standard, der fortsat er nøje tilpasset VSME, som oprindeligt var udformet til SMV'er, for at være forholdsmæssigt afpasset for virksomheder med op til 1 000 ansatte. Enhver betydelig tilføjelse til VSME-standarden vil øge referenceniveauet for værdikædeløftet og mindske beskyttelsen af virksomheder i værdikæder.

⁴ Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 af 30. juli 2025 om en frivillig standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

⁵ Kommissionens delegerede forordning (EU).../... af... om ændring af delegeret forordning (EU) 2023/2772 for så vidt angår forenkling af visse standarder for bæredygtighedsrapportering (EUT XX, ELI: XXX). [PUBLIKATIONSKONTORET: indsæt venligst nummer, dato, EUT-reference og ELI-nummer på delegeret forordning C (2026) 5010].

Denne delegerede forordning supplerer artikel 29ca, stk. 1, i regnskabsdirektivet som ændret ved Omnibus I-direktivet ved at etablere standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der er beskyttet af værdikædeløftet ("frivillig standard").

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

Det fastsættes i Omnibus I-direktivet, at standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug skal baseres på Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710, hvormed Kommissionen godkendte den VSME-standard, der er udarbejdet af EFRAG og forelagt Kommissionen i december 2024.

EFRAG's VSME-standard blev udviklet efter en streng procedure, som omfattede en fire måneder lang offentlig høring og afprøvning i praksis fra januar 2024 til maj 2024. I høringen blev der stillet spørgsmål om standardens arkitektur, relevansen af de foreslåede oplysninger, de opnåede forenklinger og markedsaccept samt vurderingen af de omkostninger og udfordringer, der er forbundet med oplysningerne, forståeligheden og anvendeligheden af den vejledning, der gives, og de forventede fordele.

Under EFRAG's høring gav interessenterne udtryk for støtte til VSME-standardens som et forenklet rapporteringsværktøj og en fuldgyltig erstatning for de spørgeskemaer, som banker og store virksomheder anvender til at anmode om oplysninger fra SMV'er i deres værdikæder. Tilbagemeldingerne bekræftede således, at VSME-standardens opfylder sit centrale mål om at reducere rapporteringsbyrden ved at erstatte fragmenterede og overlappende anmodninger om oplysninger med en fælles, sammenhængende ramme, der strømliner og standardiserer dataindsamlingen.

Som følge af beføjelsen til at vedtage standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug i henhold til Omnibus I-direktivet og som krævet i henhold til regnskabsdirektivet⁶ var VSMV-standardens genstand for yderligere høringer, der blev gennemført af Kommissionens tjenestegrene.

Regnskabskontroludvalget⁷ og Medlemsstatsekspertgruppen for Bæredygtig Finansiering⁸ blev i fællesskab hørt om de tilpasninger, der er nødvendige for, at indholdet af VSMV-standardens kan fungere som en frivillig standard som krævet af fælleslovgiverne i henhold til Omnibus I-direktivet, og senere om den endelige delegerede retsakt. De fleste respondenter understregede, at det er vigtigt at tilpasse den frivillige standard til det reviderede sæt ESRS.

Denne delegerede forordning blev offentliggjort med henblik på høringen "Deltag i debatten", der varede fire uger⁹. Tilbagemeldingerne fra interessenterne var generelt afbalancerede med hensyn til de vigtigste spørgsmål med en generelt fælles holdning til behovet for at præcisere værdikædeløftmekanismen så meget som muligt.

Disse høringer bekræftede, at VSMV-standardens i det store og hele opfylder Omnibus I-direktivets forenklingens mål og proportionalitetshensyn og udgør et passende grundlag for udviklingen af den frivillige standard. Der blev ikke desto mindre givet udtryk for en række betænkeligheder med hensyn til gennemførligheden af standardens for mikrovirksomheder, og

⁶ Regnskabsdirektivets artikel 49, stk. 3a.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

⁹ Høringen "Deltag i debatten" blev gennemført fra den 6. maj til den 3. juni 2026 og resulterede i 203 svar.

om den i tilstrækkelig grad ville beskytte sådanne virksomheder mod uforholdsmæssige oplysningskrav. For at tage højde for resultaterne af høringerne har Kommissionen ændret VSME-standarden ved:

- at tilpasse indholdet til det reviderede sæt ESRS og dermed reducere antallet af datapunkter i forhold til VSME-standarden
- at præcisere visse bestemmelser om anvendelsen af værdikædeløftet og angive, hvilke datapunkter der er omfattet af løftet i bilag II
- at præcisere, at visse oplysninger, navnlig mere komplekse miljøoplysninger, er frivillige i tilfælde af virksomheder med 10 ansatte eller derunder, der anvender standarden. De pågældende oplysninger ligger derfor over værdikædeløftet for sådanne virksomheder.

Ændringerne af VSME-standarden resulterer i den frivillige standard, der vedtages i henhold til denne forordning.

Kommissionen har også foretaget en vurdering af denne forordnings overensstemmelse med de mål om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119)¹⁰, og med målet om at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. nævnte forordnings artikel 5.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Retsgrundlaget for den delegerede retsakt er artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet) som ændret ved direktiv (EU) 2026/470 (Omnibus I-direktivet). Den præciserer standarderne for bæredygtighedsrapportering for virksomheder, der ikke er omfattet af obligatorisk bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, og som kan anvende disse standarder på frivillig basis. Desuden fastsætter den referenceniveauet for det såkaldte værdikædeløft i henhold til artikel 19a, stk. 3, og artikel 29a, stk. 3, i regnskabsdirektivet.

Denne delegerede forordning ledsages af følgende bilag:

- Bilag I, som er den frivillige standard og omfatter:
 - Basismodul:
 - Generelle oplysninger
 - B1 – Grundlag for udarbejdelse
 - B2 – Praksisser, politikker og fremtidige initiativer for omstilling til en mere bæredygtig økonomi
 - Basismodul – Miljøindikatorer
 - B3 – Energi og drivhusgasemissioner
 - B4 – Forurening af luft, vand og jord
 - B5 – Biodiversitet
 - B6 – Vand
 - B7 – Ressourceanvendelse, cirkulær økonomi og affaldshåndtering

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

Basismodul – sociale indikatorer

B8 – Arbejdsstyrke – Generelle karakteristika

B9 – Arbejdsstyrke – Sundhed og sikkerhed

B10 – Arbejdsstyrke – Vederlag, kollektiv overenskomstforhandling og uddannelse

Basismodul – Ledelsesmæssige indikatorer

B11 – Domme og bøder for korruption og bestikkelse

- Udvidet modul:

Generelle oplysninger

C1 – Strategi: Forretningsmodel og bæredygtighedsrelaterede initiativer

C2 – Beskrivelse af praksisser, politikker og fremtidige initiativer for omstillingen til en mere bæredygtig økonomi

Udvidet modul – Miljøindikatorer

Overvejes ved rapportering om drivhusgasemissioner under B3 (basismodul)

C3 – Mål for reduktion af drivhusgasemissioner og klimaomstilling

C4 – Klimarisici

Udvidet modul – Sociale indikatorer

C5 – Supplerende (generelle) arbejdsstyrkekarakteristika

C6 – Supplerende arbejdsstyrkeoplysninger – Menneskerettighedspolitikker og -processer

C7 – Menneskerettighedshændelser

Udvidet modul – Ledelsesmæssige indikatorer

C8 – Indtægter fra visse aktiviteter

C9 – Kønsfordeling i ledelsesorganet.

- Tillæg A: Definerede termer.

- Tillæg B: Liste over mulige bæredygtighedsforhold.

- Tillæg C: Baggrundsoplysninger for finansielle markedsdeltagere, der er brugere af de oplysninger, der udarbejdes ved hjælp af denne standard (afstemning med andre EU-forordninger).

– Bilag II, som indeholder listen over oplysninger, der er omfattet af værdikædeløftet.

Denne delegerede forordning finder anvendelse fra regnskabsåret 2027 på rapportering om værdikæden for virksomheder, der er omfattet af obligatorisk bæredygtighedsrapportering. Fra datoen for dens ikrafttræden finder den ligeledes anvendelse på virksomheder, der på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i det foregående regnskabsår, og som ønsker at rapportere om bæredygtighed på frivillig basis.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 3.7.2026

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der er beskyttet af værdikædeløftet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF¹¹, særlig artikel 29ca, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470¹² blev direktiv 2013/34/EU ændret ved bl.a. at reducere antallet af virksomheder, der skal rapportere bæredygtighedsoplysninger i henhold til nævnte direktivs artikel 19a og 29a, og forenkle kravene om bæredygtighedsrapportering.
- (2) For at lette frivillig rapportering af bæredygtighedsoplysninger for virksomheder, der ikke er underlagt obligatoriske bæredygtighedskrav i henhold til direktiv 2013/34/EU som ændret ved direktiv (EU) 2026/470, pålægges Kommissionen af dette direktiv at vedtage en standard for frivillig bæredygtighedsrapportering. Denne standard bør også fungere som et "værdikædeløft", der forbyder enheder, som rapporterer bæredygtighedsoplysninger i henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, at kræve oplysninger, der overstiger de grænser, der er fastsat i standarden, fra virksomheder i deres værdikæde, som ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1000 ansatte i det foregående regnskabsår.
- (3) Den standard til frivillig brug, der vedtages i denne forordning, er baseret på den standard, der er vedtaget i henhold til Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710¹³, og bevarer dens modulstruktur, der består af et basismodul og et udvidet modul. Standarden til frivillig brug indeholder forskellige typer datapunkter, herunder vigtige

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (Omnibus I-direktivet) (EUT L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

¹³ Kommissionens henstilling (EU) 2025/1710 af 30. juli 2025 om en frivillig standard for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

datapunkter, som en virksomhed skal rapportere, når den anvender standarden, datapunkter, der kun er nødvendige under visse specifikke omstændigheder, datapunkter, der er frivillige, og datapunkter, der kun skal tages i betragtning ved rapportering af sektorspecifikke oplysninger. For at sikre, at standarden er forholdsmæssigt afpasset for virksomheder af forskellig størrelse, bør visse datapunkter desuden være frivillige for virksomheder med 10 ansatte eller derunder, selv om de er væsentlige datapunkter for andre virksomheder, der anvender standarden.

- (4) Det er nødvendigt at fastsætte, hvordan værdikædeloftet bør fungere under hensyntagen til de forskellige kategorier af oplysninger, som findes i standarden. Det er også nødvendigt at sikre en passende balance mellem at beskytte virksomheder i værdikæden mod urimelige oplysningskrav og sikre, at anvendelsen af værdikædeloftet ikke medfører unødvendige yderligere byrder for virksomheder, der er omfattet af de obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering. Derfor bør kun væsentlige datapunkter være omfattet af værdikædeloftet. For at øge klarheden bør de oplysninger, der er omfattet af værdikædeloftet, angives på en særlig liste, hvor der bør sondres mellem de oplysninger, der udgør loftet for virksomheder med mere end 10 ansatte, og dem, der udgør loftet for virksomheder med 10 ansatte eller derunder. Det er vigtigt, at virksomheder, der er omfattet af de obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, kun anmoder om oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde i det omfang, det er nødvendigt, og at de anmoder om færre oplysninger end angivet i standarden til frivillig brug, hvis de ikke har brug for alle oplysningerne i denne standard. Loftet over værdikæden bør kun finde anvendelse på indsamling af oplysninger, der foretages med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger i henhold til national ret til gennemførelse af direktiv 2013/34/EU, og bør derfor ikke berøre anmodninger om oplysninger, der er nødvendige for at opfylde forpligtelser, der følger af anden EU-ret eller national ret, på de betingelser, der er fastsat deri.
- (5) Henstilling (EU) 2025/1710 bør fra datoen for denne forordnings ikrafttræden anses for ikke længere at have retsvirkninger. Finansielle institutioner, finansielle markedsdeltagere, forsikringsselskaber og kreditinstitutter opfordres dog stadig til så vidt muligt at begrænse deres anmodninger om bæredygtighedsoplysninger fra virksomheder med 1 000 ansatte eller derunder til formål, der rækker ud over bæredygtighedsrapportering i henhold til direktiv 2013/34/EU, til de oplysninger, der er anført i bilag I til denne forordning. Medlemsstaterne opfordres også til at øge bevidstheden blandt virksomheder med 1 000 ansatte eller derunder om fordelene ved frivilligt at rapportere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med bilag I til denne forordning og træffe passende foranstaltninger på nationalt plan for at fremme gennemførelse og accept af standarden samt støtte den automatiske digitalisering af frivillig bæredygtighedsrapportering baseret på standarden. For at minimere overholdelsesomkostningerne er virksomheder, der anvender denne standard, ikke forpligtet til at søge sikkerhed for de oplysninger, de indberetter.
- (6) For at give virksomheder, der er omfattet af de obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af de nye krav bør denne frivillige standard for bæredygtighedsrapportering finde anvendelse på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter.
- (7) For at gøre det muligt for virksomheder, der ikke er omfattet af de obligatoriske krav om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, at drage fordel af denne

frivillige standard for bæredygtighedsrapportering så hurtigt som muligt, bør denne forordning træde i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (8) I henhold til artikel 49, stk. 3a, i direktiv 2013/34/EU skal Kommissionen inden vedtagelsen af denne forordning høre eksperter, der er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁴ –

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definition

I denne forordning forstås ved:

- 1) "værdikædeloft": den øvre grænse for bæredygtighedsoplysninger, som virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, kan anmode om fra virksomheder i deres værdikæde, og som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i det foregående regnskabsår.

Artikel 2

Frivillig rapportering

1. Virksomheder, der ikke er underlagt obligatoriske rapporteringskrav i henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, kan fremlægge bæredygtighedsoplysninger på frivillig basis i overensstemmelse med standarden for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug fastsat i bilag I ("frivillig standard").
2. Virksomheder, der rapporterer bæredygtighedsoplysninger på frivillig basis i overensstemmelse med den frivillige standard, kan også anvende EFRAG's praktiske vejledning.

Artikel 3

Værdikædeloft

1. Den frivillige standard fastsætter værdikædeloftet for virksomheder, der ikke er underlagt obligatoriske rapporteringskrav i henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU.
2. Værdikædeloftet omfatter kun de datapunkter, der er anført i bilag II til denne forordning.

Artikel 4

Ikrafttræden og anvendelse

¹⁴ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinst/2016/512/oj).

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 finder anvendelse fra de regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller derefter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3.7.2026.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN